ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1°υποερώτημα (μονάδες 10)

Η εργασία του μέλλοντος θα απαιτεί:

- τον ψηφιακό εκσυγχρονισμό, την τηλεργασία, την αδιάλειπτη μάθηση,
- συνεχείς και απρόσμενες αλλαγές κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας,
- πολλές και διαφορετικές, διαρκώς μεταβαλλόμενες δεξιότητες από τους εργαζόμενους.

2°υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η τρίτη παράγραφος του Κειμένου 1 αναπτύσσεται με αίτιο-αποτέλεσμα. Συγκεκριμένα, οι διαρκείς μεταβολές που χαρακτηρίζουν τη σύγχρονη εργασία (αιτία), απαιτούν από τους εργαζόμενους γνώσεις και δεξιότητες από αρκετούς τομείς ειδίκευσης (αποτέλεσμα).
  Επιπλέον, η ταχύτητα των μεταβολών (αιτία), αναγκάζει τους εργαζόμενους να βελτιώνουν συνεχώς τις δεξιότητές τους και να αποκτούν νέες ειδικότητες καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου, επιδεικνύοντας απαράμιλλη προσαρμοστικότητα (αποτέλεσμα).
- Με την επιλογή του αυτή ο αρθρογράφος πετυχαίνει:
  - να παρουσιάσει πειστικά τις σχέσεις αιτίας αποτελέσματος που συνδέουν τις γρήγορες μεταβολές της σύγχρονης εργασίας με τη σταδιοδρομία των εργαζομένων,
  - ο να αναδείξει με αποτελεσματικό τρόπο την ανάγκη συνεχούς βελτίωσης και προσαρμογής των εργαζομένων στις μεταβαλλόμενες συνθήκες εργασίας.

3°υποερώτημα (μονάδες 15)

- Το μήνυμα διατυπώνεται με βεβαιότητα στα ακόλουθα χωρία:
  - «Η αγορά εργασίας αλλάζει με μεγάλη ταχύτητα.» (1^η παράγραφος)
  - «Ο εργαζόμενος θα απομακρύνεται όλο και περισσότερο από το λεγόμενο γραμμικό μοντέλο σταδιοδρομίας.» (4^η παράγραφος)

 «Επομένως, αυτό που θα μεταβάλλεται διαρκώς στον σύγχρονο κόσμο της εργασίας είναι η ζήτηση σε δεξιότητες.» (4ⁿ παράγραφος)

Και στις τρεις περιπτώσεις ο συγγραφέας χρησιμοποιεί την οριστική έγκλιση («αλλάζει», «θα απομακρύνεται», «θα μεταβάλλεται», «είναι»), με την οποία εκφράζεται κάτι το πραγματικό, βέβαιο και αναμφισβήτητο. Η βεβαιότητα υπογραμμίζεται και με τη χρήση του ενεστώτα («αλλάζει», «είναι») και του εξακολουθητικού μέλλοντα («θα απομακρύνεται», «θα μεταβάλλεται»), που δηλώνουν ότι κάτι γίνεται στο παρόν και στο μέλλον, αντίστοιχα, με τρόπο εξακολουθητικό-επαναλαμβανόμενο (άρα βέβαιο). Στην τελευταία περίοδο λόγου η βεβαιότητα υπογραμμίζεται και από το επίρρημα «διαρκώς», που τονίζει τον συνεχή και επομένως αδιαμφισβήτητο χαρακτήρα της μεταβολής.

- Ο συγγραφέας εκφράζει αναγκαιότητα στα ακόλουθα χωρία:
  - «Για την εξισορρόπηση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας χρειάζεται οι εργαζόμενοι να διαθέτουν τις κατάλληλες δεξιότητες.» (2^η παράγραφος)
  - «οι εργαζόμενοι θα πρέπει να αναβαθμίζουν τις δεξιότητές τους και να επανειδικεύονται καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους» (3^η παράγραφος)

Και στις δύο περιπτώσεις χρησιμοποιούνται απρόσωπα ρήματα που συντάσσονται με υποτακτική («χρειάζεται να διαθέτουν», «θα πρέπει να αναβαθμίζουν και να επανειδικεύονται»), για να δηλωθεί η αναγκαιότητα, η υποχρέωση του υποκειμένου, δηλαδή των εργαζομένων, να προβούν σε ορισμένες ενέργειες.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Το ποιητικό υποκείμενο παρουσιάζει τον κόσμο να αλλάζει με ευφρόσυνο τρόπο κατά τη διάρκεια των γιορτινών ημερών του χειμώνα, δηλαδή των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς («τα φανταχτερά λουλούδια του χειμώνα,/ της παγωνιάς ανθίσματα»). Το παγωμένο σκηνικό ζωντανεύει εξαιτίας του χαρούμενου και αναγεννητικού χαρακτήρα αυτών των γιορτών, που συνδέονται με τη γέννηση της ελπίδας και της ζωής μέσα στην καρδιά του χειμώνα. Το φως κυριαρχεί στο σκοτάδι (στ. 6-7), η ανθοφορία στην ξηρασία (στ. 7-9), η άψυχη ύλη γίνεται έμψυχη (στ. 10-12) και οι άνθρωποι όλων των ηλικιών ευφραίνονται (στ. 13-14). Η φύση εξυμνεί τον Δημιουργό της, αγάλλονται οι ψυχές και η παγερή μοναξιά καταλύεται (στ. 15-18). Έτσι, όλη η πλάση αποκτά ευφρόσυνη υπόσταση χάρη στο ελπιδοφόρο μήνυμα της γιορτής.
- Ο/Η μαθητής/μαθήτρια καλείται να εκφράσει ελεύθερα την προσωπική του/της ανταπόκριση. Μπορεί να γράψει ότι συμφωνεί ή διαφωνεί με την ευφρόσυνη στάση ζωής

που προτείνει το ποιητικό υποκείμενο. Αναμένεται να εκφράσει ελεύθερα και τεκμηριωμένα τις απόψεις του/της, αρκεί αυτές να εκπορεύονται από το κείμενο και να μη διατυπώνονται με τρόπο αυθαίρετο. Θετικά αποτιμάται η νοηματική σύνδεση με το ζητούμενο και η σαφήνεια της απάντησης.